

Domov Pod Lipami Smečno

poskytovatel sociálních služeb

Číslo 141.

leden 2022

Zámecké listy

HVĚZDY STŘÍBRNÉHO PLÁTNA

Oldřich Nový

Ani filmový milovník a idol snad každé ženy, která někdy zavítala do kina, nemusí mít jednoduchý soukromý život. Svě o tom věděl i Oldřich Nový, který se doma ocital doslova mezi dvěma mlýnskými kameny. Na jedné straně stála jeho nemocná žena a na té druhé milovaná adoptivní dcera. Ani o jednu nechtěl přijít, ale řešení nebylo...

Na filmovém plátně se stal Oldřich Nový symbolem milovníka, vždy dokonale upraveného gentlemana, kterému žádná žena nemohla odolat, a jeho filmovým postavám tohle rozhodně nebylo proti mysli. Ve svém skutečném životě žil ale mnohem střídměji a se svojí jedinou manželkou Alicí Wiesnerovou-Mahlerovou žil více než třicet let, od svatby v roce 1936 až do její smrti v roce 1967. I když spolu po tolik let sdíleli všechny svoje radosti i starosti, jedno tajemství si prý Oldřich Nový držel i před milovanou manželkou...

Přinesl domů miminko

Když se v roce 1936 po boku idolu ženských srdcí tehdy sedmatřicetiletého Oldřicha Nového oficiálně jako jeho manželka objevila právě Alice, mnoho žen patrně téměř omdlévalo závistí. Jenomže mladá paní Nová to rozhodně neměla tak jednoduché, jak se asi většině ostatních zdálo. Jen si to zkusme představit: přibližně devět měsíců po svatbě přišel Oldřich Nový domů s velkou novinou. Přinesl novorozeně, holčičku Janičku, a tak už v jejich rodině zůstala. Oficiální varianta, kterou manželé dítě v rodině vysvětlovali, byla adopce. Lidé ale měli jasno: otcem byl sám Oldřich Nový, který ale po celý svůj život neprozradil pravé jméno matky své dcery.

Nová fakta potvrzují oficiální verzi

Dnes se ale díky spisovatelce Blance Kovaříkové můžeme skutečně přiklonit k oficiální verzi, tedy že šlo doopravdy o adopci. Jak zmiňovaná publicistka dohledala, měla se Jana původně jmenovat Blaženka Jakešová, její matka po porodu zemřela a otec se dítěte vzdal. Vlastní manželce ale podrobnosti o adopci pravděpodobně nikdy neprozradil, a tak si můžeme jen domýšlet, co mohla cítit jeho žena, které okolí dávalo nenápadně najevo, že nešlo tak docela

o adopci, jak se před veřejností říkalo, ale že jde o Nového skutečnou dceru, která musela být počata přibližně v době jejich sňatku. Další vlastní dítě se z jejich manželství nenarodilo, a tak Jana zůstala v rodině jedináčkem.

Obdivuhodná věrnost Oldřicha Nového

Oldřich Nový i jeho žena se o Janu od té doby starali jako skuteční rodiče, ale brzy měl přijít velký zlom. Alice byla židovského původu, a tak jí za války hrozilo nebezpečí, stejně jako i ostatním členům její rodiny. Oldřich Nový měl na výběr - buď si zajistit alespoň relativní bezpečí a s manželkou se rozvést, nebo přijmout riziko, které z takového spojení plynulo. Vybral si lásku a věrnost, což ho později stálo několik měsíců v koncentračním táboře, kde ostatně načas skončila i jeho žena. Oba dva měli veliké štěstí a po osvobození se vrátili domů k malé Janě. Ta byla v době jejich věznění v lázních Bělohrad, kde o ni pečovali manželé Lelkovi, ačkoliv obecně přijímaná verze hovoří o Nového manželka Alice sice přežila válečné hrůzy, ale s většinou své rodiny se již nikdy nesetkala. Taková ztráta se natolik dotkla její duše, že se u ní rozvinula schizofrenie a ve své nemoci si negativní emoce vybíjela na adoptivní dceři. Jana, kterou Oldřich Nový doslova bezmezně miloval, to se svojí macechou měla víc než složité. Nevlastní matka na ni žárlila, kdykoliv ji viděla s jejím otcem, nesnesla skutečnost, že jí věnoval tolik pozornosti.

Mezi mlýnskými kameny

Filmový milovník, který si na plátně s grácií sobě vlastní dokázal poradit s každou šlamastikou, to tak doma vůbec neměl jednoduché. Téměř na denním pořádku byly útoky jeho ženy na Janu a to ho nesmírně trápilo. Nemocnou ženu opustit nechtěl, ale také se obával, aby dcera jednoho dne neodešla. Proto se snažil jejich spory mírnit, ale marně. Jana vydržela život v takové atmosféře do svých dvaadvaceti let a potom z domova přece jen odešla do většího klidu. Ani v té době (a vlastně do konce svého života) však netušila, kdo byli její skuteční rodiče. Oldřich Nový tohle tajemství nikdy nikomu neprozradil.

Adina Mandlová

Pocházela z rodiny c. k. vrchního inspektora státních drah ing. Jana Mandla (1871–1918) a jeho manželky Anny, rozené Krýžové (* 1884), která byla dcerou mladoboleslavského hostinského. Otec po třech synech toužil po

narození dívky. Již od dětství byla otcem hýčkána a podporována v uměleckých zájmech. Užívala druhé křestní jméno po matce - Anna, ve zdrobnělině Adina - a podle otcova mínění měla předurčenou skvělou budoucnost. O její výchovu se staral výhradně otec, který ji velmi rozmazloval, všichni jí museli vykat, ale ona odpovídala tykáním. Od čtyř let hrála na klavír. V jejích osmi letech ale její otec zemřel, tím ztratila své dobré postavení a hra na klavír jí byla zakázána.

Období puberty

Po smrti otce se rodinné poměry velice zhoršily. Matka si našla několik strýčků, kteří rodinu podporovali. To však nestačilo, a tak rodina pořádala loupežné výpravy do zahrad a polí. Mandlovi také pronajímali pokoje své vily studentům. Když bylo Adině čtrnáct let, matka si našla nového přítele. V šestnácti Adinu poslali do pařížského dívčího penzionátu, kde se naučila vařit a zdokonalila svou francouzštinu a němčinu. Po dvou letech byla z penzionátu za špatné chování vyloučena. Následně se začala věnovat herectví.

Pozdější život

Již v 16 letech si našla milence a chodila s ním po nočních barech. Ve francouzském penzionátu si našla dalšího, s nímž otěhotněla, načež absolvovala potrat. Pak se stala milenkou režiséra filmu *Život je pes* Huga Haase. Po roce 1939 měla vztah s Fredem Scheinerem-Svítilem, který ji později opustil, proto se pokusila o sebevraždu. Po uzdravení se vrhla do bezstarostného užívání si života, takže vznikla průpovídka „Baarová má oči mandlové a Mandlová má oči barové. Poprvé se provdala za malíře Zdeňka Tůmu. Tůma byl levicově smýšlející a Adina se domnívala, že si tak napraví špatnou reputaci. Lidé ji totiž začali vnímat jako příliš německy orientovanou. Tůma však po roce spáchal sebevraždu (14. prosince 1943). Když se to Adina dozvěděla, volala jako první své skutečné přítelkyni Nataše Gollové, která jí také údajně jako jediná tykala. Jejich přátelství trvalo však jen do té doby, dokud jí Gollová nepřebírala milence. V divadle se později sblížila s hercem Vladimírem Šmeralem, se kterým čekala i dítě, avšak holčička se narodila mrtvá. Šmeral byl ženatý s Marianne, bývalou tanečnicí u E. F. Buriana, která byla Židovkou, a manželství s árijcem ji chránilo určitou dobu před zatčením nebo koncentračním táborem. Ze

strany Mandlové ke Šmeralovi šlo o velkou lásku, vztah z druhé strany není možno bezpečně označit, Šmeral se od Mandlové po válce distancoval.

Život v emigraci

Během války byl její přítel Fred Svítal odvezen do koncentračního tábora. Během války sice natočila jen jeden německý film, v hojné míře však udržovala osobní kontakt s řadou představitelů nacistického Německa. Po válce proto byla zatčena a obviněna z kolaborace. Pro nedostatek důkazů byla nakonec propuštěna. Jelikož nemohla najít angažmá, odešla do Anglie s Josefem Kočvárkem, za kterého se provdala, aby dostala pas a vízum. Zde se krátce nato jako přátelé rozešli a Adina se znovu provdala za boháče Geoffreyho, s kterým žila jen krátce, a tak se na počátku 50. let 20. století znovu rozvedla. V Anglii získala kvůli svému přízvuku a minulosti jen pár menších rolí (židé žijící v Anglii jí nemohli odpustit její údajnou kolaboraci s nacisty). Poté se seznámila s módním návrhářem Benem Pearsonem, který byl homosexuál, intimně spolu proto žili jen sporadicky, přesto se v roce 1954 vzali a zůstali spolu až do Benovy smrti. Krátce se Adina věnovala sochařství, kterého musela pro nemoc zanechat.

V roce 1966 se poprvé od své emigrace v roce 1948 vrátila do Československa, aby v alternaci s Nelly Gaierovou hrála hlavní roli v muzikálu Hello, Dolly!. Zúčastnila se několika zkoušek. Podle řady tehdejších pamětníků se však při zkouškách rychle odhalila hereččina divadelní nezkušenost a nedostatečnost. Roli proto nakonec nedostala. Po návratu do Anglie pracovala v obchodě svého manžela. Ve stáří tento obchod prodali a odstěhovali se na Maltu. Zde byla spokojená a žili zde v klidu až do doby, kdy se na Maltě změnily hospodářské a politické podmínky. S Benem tehdy odešla do Kanady, kde za pomoci Josefa Škvoreckého v jeho nakladatelství '68

Publishers vydala své paměti v knize *Dneska už se tomu směju*. Mandlová zde nebyla nijak šťastná. Kanadskou a celkově americkou společnost vnímala jako plytkou a povrchní. Jejich finanční situace se v průběhu let vlastně už jenom zhoršovala. S rostoucím věkem samozřejmě nelibě nesla i přezíravost západní společnosti vůči seniorům.

Adina Mandlová ve stáří

V Kanadě žila až do doby, než její manžel v roce 1990 zemřel, již ve vysokém věku a nemocná se rozhodla na závěr života vrátit do Československa. Zde byla za pomoci příbuzných a známých umístěna nejprve do Karlových Varů u své švagrové Vlasty Mandlové Karbanové. Brzy však odešla na zámek Dobříš u Příbrami. Hned po návratu do Československa dostala Adina nabídku od Ondřeje Suchého k natočení dokumentu o ní, ten však nakonec nebyl natočen, neboť Adina těsně před začátkem natáčení zemřela. Adina Mandlová zemřela 16. června 1991 v Oblastní nemocnici v Příbrami po krátké hospitalizaci na mužském chirurgickém oddělení ve věku 81 let. Úmrtní list byl vystaven na jméno Jarmila Pearson Nepřála si žádný obřad, nechtěla do hrobu k otci, ani k matce. Její popel byl rozptýlen na loučce vedle budovy krematoria v Blatné.

Marlon Brando

Marlon Brando, Jr. (3. dubna 1924, Omaha, Nebraska, USA – 1. července 2004, Los Angeles, Kalifornie, USA) byl americký herec, filmový režisér a politický aktivista. V současné době je považován za jednoho z prvních tvůrců, kteří do filmování vnesli realismus a zpopularizoval i tzv. systém Stanislavského. Je známý i díky množství filmových ocenění, která za svého života získal, a mezi jedny z nejznámějších filmů, ve kterých se objevil, patří *Kmotr* (1972), *V přístavu* (1954), *Tramvaj do stanice Touha* (1951), *Apokalypsa* (1979), *Poslední tango v Paříži* (1972) nebo *Sayonara* (1957). Účastnil se též různých aktivistických akcí, například afroamerického hnutí za občanská práva, jehož závěrem bylo zrovnoprávnění Afroameričanů a bělochů.

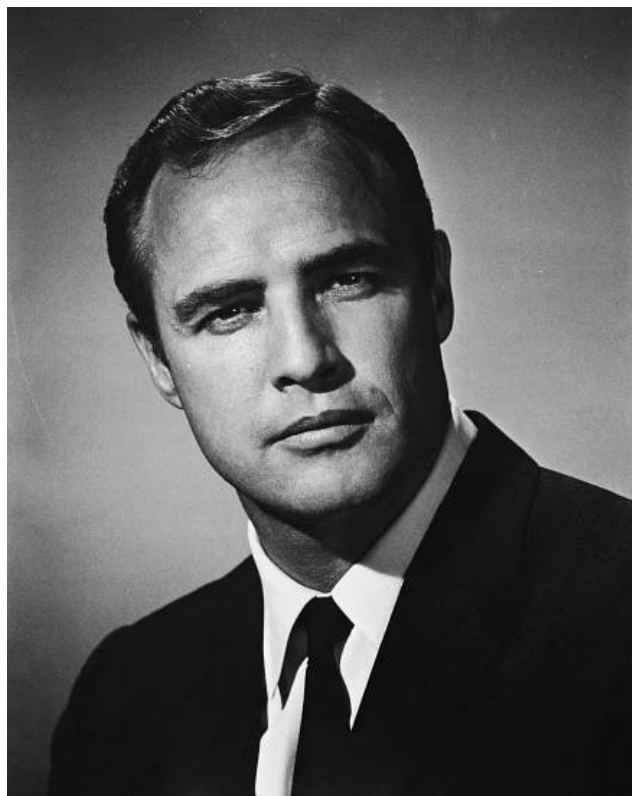
Když mu bylo 6 let rodina se přestěhovala do Illinois, Jeho otec Marlon Brando Sr. (1895–1965), pracoval ve výrobě chemických krmiv a pesticidů, jeho matka Dorothy Brando (1897–1954) byla herečka. Marlon měl dvě starší sestry Jocelyn Brando (1919–2005) a Frances (1922–1994). Prožíval nešťastné dětství, na které mělo velkou roli to, že oba jeho rodiče byli alkoholici, kteří se nikdy nestarali o své děti patřičným způsobem. Jeho otec měl tendenci říkat malému Marlonovi, že nikdy v životě ničeho nedosáhne.

Prvních výrazných úspěchů dosáhl díky snímku *Tramvaj do stanice Touha*, původně vytvořeného jako divadelní hra Tennessee Williamse, kde ztvárnil postavu Stanleye Kowalskiho, díky čemuž byl nominován na Cenu akademie pro nejlepšího herce v hlavní roli. Skvělé ohlasy mu též vynesla

role Terryho Malloye ve filmu *V přístavu*, za kterou nakonec získal Oscara pro nejlepší mužský výkon. Tuto cenu získal i za roli Emilianu Zapata ve snímku *Viva Zapata!* a za roli Marca Antonia v adaptaci Shakespearovy hry *Julius Caesar*, vytvořené v roce 1953 Josephem L. Mankiewiczem. Roku 1957 byl na základě novely Jamese A. Michenera natočen film *Sayonara*, za který též získal Oscara pro nejlepšího herce v hlavní roli.

Méně úspěšné období přišlo v podobě šedesátých let. Nejdříve režíroval a hrál ve westernu *Křivák*, který skončil jako kulturní i finanční fiasko. Následně ztvárnil hlavní roli ve filmu *Vzpoura na Bounty*, vytvořeném podle stejnojmenné knižní předlohy od Jamese Normana Halla a Charlese Nordhoffa. Ani tento film nebyl úspěšný a zbytek desetiletí nebyl o nic lepší: neobjevil se tehdy v žádném dobře hodnoceném filmu. Změnu přinesl rok 1972, kdy si zahrál postavu Vita Corleona v *Kmotrovi* a získal Oscara. Tato jeho role bývá kritiky považována za jeho nejlepší. Společně s další nominací na Cenu Akademie za *Poslední tango v Paříži* se Brando znovu dostal na vrchol své slávy a v letech 1972 a 1973 se umístil na šestém a desátém místě na seznamu nejvýdělečnějších hvězd.

Americký filmový institut označil Branda jako čtvrtou největší filmovou hvězdu z řad mužů s debutovým rokem 1950 a déle. Společně s Charliem Chaplinem a Marilyn Monroe byl roku 1999 magazínem *Time* označen za jednoho ze sta nejdůležitějších osob 20. století. V červenci 2004, jako osmdesátiletý, zemřel na respirační selhání.

Plánované akce na měsíc leden

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

- Oslava svátků a narozenin
- Návštěva „Sociálně terapeutické dílny“ – Zahrada Kladno
- Návštěva pedikérky v zařízení
- Návštěva skupiny – „DUO JAROSLAV“
- Zaměstnávání klientů v AP&P, aktivizace klientů dle programu
- Setkání s klienty
- Výlety do okolních měst – Kladno, Slaný za účelem zprostředkování nákupů dle potřeb a přání uživatelů
- Měsíční individuální posezení, plnění individuálních plánů
- Nabídka aktivizačních činností – hraní společenských her, výtvarné činnosti, ruční práce, apod.
- Realizace individuálních procházek po městě a parku
- Procvičování dovedností uživatelů
- Nácvik sociálního učení – program zaměřený na vaření, pečení, smažení, na správné stolování
- Přivítání Nového roku 2022
- Upevňování sociálních dovedností v rámci sociálního učení – individuální nákupy ve Smečně (dle přání uživatelů)

Seznam akcí za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

- Procvičování a upevňování dovedností spojené s chodem domácnosti a sebeobsluhy
- Pravidelná docházka APP z domova
- Vycházky dle počasí
- Kino Zličín
- Úklid po vánocích
- Oslava svátků a narozenin
- Rozvoj samostatnosti při činnostech v domácnosti – vaření, obsluha vysavače, žehlení prádla...

- Rozvíjení motoriky – vyšívání, háčkování, malování, poslech hudby, společenské hry
- Malování celého domu, úklid po malování (CHB Hřebeč)

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO SENIORY“

- Individuální posezení s imobilními klienty
- Návštěva kadeřnice
- Návštěva pedikérky
- Hraní společenských her
- Poslech hudby
- Procházky v areálu domova
- Cestománie
- Procvičování jemné motoriky
- Cvičení na židlích, pohybové hry
- Relaxační cvičení
- Procvičování paměti

Prosincové akce za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

Mikulášská nadílka

V pátek 3. prosince 2021 předčasně jednotlivá oddělení navštívil Mikuláš za doprovodu čerta s andělem, kteří uživatelům v Domově pro osoby se zdravotním postižením postupně předávali mikulášskou nadílku v podobě potravinových balíčků.

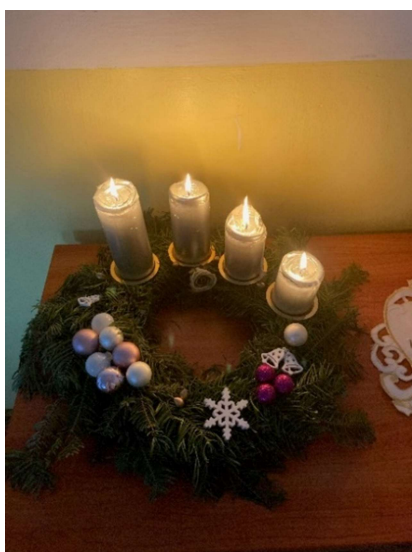
Uživatelé o této odpolední akci byli řádně informováni, z výše uvedeného důvodu nebyla tato návštěva pro nikoho velkým překvapením. Majoritní

skupina uživatelů tuto návštěvu uvítala s úsměvem ve tváři a veselou náladou, někteří uživatelé symbolicky odříkali básničky, případně zazpívali písničky. Po odchodu těchto „nadpřirozených“ postav se uživatelé seznamovali s obsahem balíčků.

Je nezbytné podotknout, že uživatelé tuto akci pojímali velice pozitivně, neboť v loňském roce podobná událost z důvodu pandemie neproběhla. Uživatelé pouze obdrželi mikulášskou nadílku.

za poskytovanou sociální službu - DOZP

Prosincové akce za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

Měsíc prosinec byl pro nás strašně dlouhý. Těšení se na Štědrý den nabíralo na intenzitě, dny neutíkaly a zdály se být nekonečné. Společně jsme připravily 7 druhů výtečného cukroví, zabalily všechny dárky, dokončily veškerou výzdobu bytu. Dva dny před štědrým dnem jsme nakupovaly a šly si vybrat pěkného macatého kapříka. Poslední den před štědrým dnem jsme začaly chystat jednu dobrotu za druhou. Společně jsme udělaly, bramborový salát, rybí polévku a řízky z kapra. Štědrý den, byl krásný plný zážitků a překvapení. Vše nám moc chutnalo a dárky

nám udělaly velkou radost. Těšíme se zase za rok. Vánoce jsou svátky, které máme rády nejvíce.

Měsíc prosinec byl velmi náročný. Společně jsme uklízely , pekli vánoční cukroví a nakupovali dárky pro své blízké a kamarády. také jsme si společně vyzdobili byt a užívali si předvánoční pohodu. Vánoce jsme si moc užili , dárky se nám velice líbily a celková atmosféra byla moc příjemná, také jsme společně oslavili silvestra a vstup do nového roku.

CHB 2

5. prosince byla v našem bytě zvláště napjatá situace. Jak se začalo stmívat bylo v bytě větší a větší ticho. Večeře rychle snědená a nádobí rychle umyté. No jasně poslouchá se, jestli nebude slyšet andělské cinkání zvonečku, nebo chrastění čertovského řetězu. Bohužel letos jsme neslyšeli ani jedno. Ale i tak mikulášská nadílka byla bohatá. No jasně všichni jsme si ji přeci za dobré chování zasloužili.

Peklo se domácí vánoční cukroví za pomoci všech našich klientek v bytě. Byl to hezky společně strávený čas se zaslouženou sladkou ochutnávkou, jak se nám to vše povedlo.

Dozdobili jsme si byt, chodili na procházky a těšili se na vánoční den.

Štědrý den – byl plný očekávání. Dopoledne nás navštívil pan ředitel s paní vedoucí. Popřáli jsme si vše dobré. Přípravy nám šly krásně od ruky. Polévka, bramborový salát a kuřecí řízky. Šup šup najíst smýt nádobí a připravit zvoneček pro ježíška. Ježíšek přinesl kupu dárků každé naší slečně. Byli tam dárky splněných přání a jako každý rok dárky k překvapení. Všichni byli spokojení.

Také jsme oslavili svátek naší klientky hezkým společným odpoledním posezením.

S rokem jsme se rozloučili naším malým ohňostrojem a pár prskavkami před bytem.

Všem Vám přejeme do toho dalšího roku 2022 hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a lásky.

CHB 3

A je tu prosinec, měsíc, na který se každý těší. Začaly jsme s vánoční výzdobou oken, vyndaly stromečky a nazdobily si je v pokojíkách. V obýváku máme společný velký stromek. Na nástěnku jsme namalovaly obrázky, na dveře vytvořily vánoční větvičku se světýlky. Mikuláš nám donesl balíčky, ale nejdřív jsme musely říct básničku 😊.

Každou neděli zapalujeme svíčku na věnci. Společně upekly cukroví.

Nakoupily jsme dárky pro své kamarádky a rodinu.

I když je zima, tak se snažíme stále chodit ven na čerstvý vzduch, lépe se nám usíná.

Měly jsme v plánu jít na rozsvícení světel na náměstí, ale bohužel se to zrušilo, tak jsme vyrazily do ulic v sídlišti a koukaly na okna, kdo jak má hezky nazdobeno.

Pracovnice si pro nás přichystala překvapení, měla svátek (11.12) a tak nám připravila malé občerstvení a pozvala k nám i klientky z CHB3, bylo to moc příjemné odpoledne. Popovídaly jsme si a nakonec jsme si společně i zazpívaly. Předaly jsme malé dárečky a bylo pozdní odpoledne. Den utekl jak voda, ale byl to hezký den.

I do města na světýlka jsme vyrazily, v cukrárně koupily zákusky.

Štědrý den nastal-velká příprava, návštěva pana ředitele, slavnostně jsme se oblékly, společně jsme zpívaly koledy a po jídle konečně došlo na rozbalování dárků, to bylo radosti 😊. Koukaly jsme na pohádky.

Všem chceme popřát do roku 2022 pevné zdraví, štěstí a spokojenost.

CHB 4

NÁVŠTĚVA VÁNOČNÍCH TRHŮ NA Kladně, ZÁMECKÉ ZAHRADY A POSEZENÍ V KOČIČÍ KAVÁRNĚ

Nastal nám vánoční čas, na který jsme se celý rok těšili. Advent sice zahrnuje přípravy na vánoční svátky, úklid domácnosti, pečení cukroví, ale to jsme všechno hravě zvládli a tak jsme se odměnili výletem na Kladno , kde jsme

navštívili vánoční trhy, krásně vánočně vyzdobenou zámeckou zahradu a kočičí kavárnu.

V Kladně mají na náměstí krásně ozdobený vánoční strom, u stánku jsme si dali klobásu a horký nápoj na zahřátí.

Vydali jsme se do zámecké zahrady, kterou mají pohádkově vánočně vyzdobenou.

Výlet jsme zakončili posezením v kočičí kavárně, kde nás hned po příchodu uvítali krásní, vlídní kočičí přátelé. Dali jsme si kávu, zákusek a užívali jsme si kočičí společnost. Obsluha v kavárně byla velice příjemná. Ani se nám, nechtělo domů z tak milé společnosti, tak jsme si slíbili, že kavárnu navštívíme v brzké době znovu.

O Štědrý večer jsme si nadělili dárečky, kterých bylo požehnaně, asi jsme byli hodní. Zpívali jsme koledy, pochutnali si na řízku, bramborovém salátě a cukroví.

CHB Přelíc

Vánoční trhy Kladno

Sváteční vánoční pohoda nakazila i nás ve Hřebči, tak jsme se rozhodli pro společný výlet na Kladno, kde jsme navštívili místní vánoční trhy.

Cestou po Hlavní třídě jsme okukovali vyzdobené výlohy. Společně jsme nakoupili dárky pro naše nejbližší. Pomalu jsme se dostali na náměstí Oty Pavla. Ochutnali jsme trdelník, shodli jsme se, že skořicový je ten nejlepší. Krásné odpoledne jsme završili návštěvou čínské restaurace.

Ozdobený stromeček a náměstí je opravdu moc pěkné, dodává předvánočním dnům tu pravou atmosféru. Nechyběl živí betlém a krásné kluziště.

Dovolte nám touto cestou popřát šťastný rok 2022, plný pohody, lásky a zdraví.

CHB Hřebeč

Prosincové akce „DOMOV PRO SENIORY“

I letos, k nám do Domova zavítal Mikuláš se svou družinou. Mikuláš rozdával balíčky plné dobrot, někteří klienti řekli básničku, nebo zazpívali své oblíbené písničky. Divocí čerti udělali rozruch takový, že je andělé museli krotit. 😊 Bylo to příjemné odreagování po náročných dnech.

Blahopřejeme Všem klientům k životnímu jubileu

